

העם

שליח הטרור

הרב בעז ה"עוזי", שהכריז על צום נגד הנסיגה, יפכיר את מחשבות בנין

מנחם בגין לא יכול היה לבחור בשליח מתאים יותר. הרב הראשי האשכנזי, שלמה גורן — כך נמ' סר רשמית — יצא בשליחות מדיניות חשובה כדי להסביר לגשיא רונלד רגן את מדיניותה של ממשלת-בגין: פעולות ארי-

הפגנות

הדגל השני

הפגנת "שלום עכשיו" היתה נגד הריכוזי אך לא נגד מילסון, והקהל היה רדיקלי יותר מאשר המנהיגים.

ליד שערי תיאטרון הבימה, מתחת לשלט שהודיע על מועדי ההצגה מרי סטיוארט, התקבצו אנשי הוועד לסולידריות עם מיכ'

שלא פרש את הכרזה שהיתה ב' ידו. עליה היו מצויירים שני דג' לים, זה בצד זה: הדגל הישראלי והדגל הפלסטיני. כאשר הונף ה' דגל הזה, מאוחר יותר, הוא גרם לסערה.

היתה זו ההפגנה הראשונה של שלום עכשיו מזה תקופה ארוכה. 20 אלף המפגינים שבאו להביע את מורת-רוחם נגד המתרחש ב' שטחים הכבושים הוכיחו שהעם ב' ישראל אינו מאוחד סביב מעשיו של שר-הביטחון, אריאל שרון, ו' עושה-דברו, הפרופסור מנחם מיל-סון. אך הקהל לא היה מאוחד גם סביב כמה מהסיסמות שהושמעו

כרות הדגל הפלסטיני * והדגל הישראלי — אך לא איחוד בעד

מפגיני "שלום עכשיו" בתל-אביב איחוד נגד

מינהל האורחיי, שהוא מבקש להקים. בקשה זו נתקלה בסירוב, אך מאו הפגישה מגלה האגף הימני במפ"ם אורך-רוח כלפי מילסון ומדיניותו. בראש אנשי אגף זה, שהם תומכי תוכנית-אלון, עומדים יעקב חזן וח"כ אימרי רון, שלא נראו בהפגנה. השבוע התפרסם ב' ביטאון מפ"ם, על המישור, מאמר המביע תמיכה עקרונית במדיניותו של מילסון. עמדה מפתיעה זו של הנהגת הקיבוץ הארצי של מפ"ם הביאה לכך שהפגנת שלום עכשיו ב' שבת לא הגיעו רבים מהקיבוצ' ניקים של מפ"ם, שבעבר היו מרכיב חשוב בהפגנות התנועה. **פעו'ת ברגל**. שני מאורעות שאירעו בשולי ההפגנה ביטאו יותר מכל את הניתוק שבין מאר' גני ההפגנה ובין הקהל שהפגין. הרחק מהבמה, באחד האגפים, הונפה הכרזה שעליה הופיעו זה בצד זה הדגל הישראלי והדגל ה' פלסטיני. למעשה היה הדגל ה' פלסטיני מוטעה: האיש שהכין אותו, באופן פרטיזני, לא הכיר את הדגל הלאומי הפלסטיני וטעה במיקום הצבעים.*

השמיעו המארגנים ברמקולים ש' בידיהם. כאשר נשמעה מן הבמה הסיסמה "לא, לא, לא בשמי, אין קונסנזוס לאומי!" הם נענו מן הקהל בקריאה "שלום כן! כיבוש — לא!" כמה מהעיתונאים שניצבו ליד אחד ממקמי שלום עכשיו, יוסי בן-ארצי, שמעו מפיו כי שלום עכשיו אינה מתנגדת לפעולותיו של הפרופסור מנחם מילסון, ואינה מבקשת למחות נגד הדחתם של ראשי-העיריות בגדה המערבית. בן-ארצי טען גם ששלום עכשיו מתנגדת לרבות מהכרזות שנאו בהפגנה שאירגנה התנועה. **בשרות מילסון**. דבריו של בן-ארצי היו ביטוי לרצון ההנה' גה של שלום עכשיו לשמור על שלום-בית עם הקיבוץ הארצי של מפ"ם. לפני כמה שבועות הזמין אליו הפרופסור מנחם מילסון את מזכירות הקיבוץ הארצי. הוא יצא עם חברי המזכירות לסירי בגדה המערבית, והפגיש אותם עם ראש הקוויזלינגים מהר-הברון, מוצטפא דודין. מילסון רצה שהקיבוץ ה' ארצי יתרום אנשים לשירות.

הידברות

דובר שלום עכשיו, צלי רשף, מיהר לומר שהתנועה מסייגת מן הצירוף הזה. עיתונאי הארץ, אילן שחורי, סבר שחובתו המיקצועית אינה מסתיימת בדיווח על הנפת הדגלים. הוא ניגש אל קציני-מיש' טרה, שניצב ליד הבמה, והצביע לפניו על הדגל. הקצין תועיק קבר צת שוטרים, והם יצאו למסע מפרך בתוך קהלה-מפגינים הצפוף, כדי לקרוע את הדגלים. ליד המקום שבו הונפו הדגלים התפתחה קטטה קצרה, אך האיש, שהניף את ה' כרזה קיפל אותה בעוד מועד, והיא לא נקרעה. כאשר הסתלקו השוטי-רים, היא הונפה מחדש. באותה שעה שבה שבו הדגלים והונפו, הציגה קבוצת-שחקנים מ' החוג לתיאטרון של אוניברסיטת תל-אביב מחזה סאטירי קצר, שבו נהרגים ערבים כתוצאה של "יירות באוויר". הערבים הוצגו בצורה עלעגת ומשפילה, בדיוק בשעה שהפלסטינים בגדה ניצבים כש' בידיהם מקלות ואבנים מול ה' נגמ"שים והמיקלעים של צה"ל.

* בטעות צייר בעל הכרזה המאולתרת משולש שחור במקום האדום, ופס אדום במקום השחור.